

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: T.L.D.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, *zastoupené: Mgr. Marek Čechovský, advokát, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, Praha 4, poštovní schránka 155/50, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2012, čj. MV-56949-3/SO-2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2012, čj. MV-56949-3/SO-2012, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 12.712 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2012, čj. MV-56949-3/SO-2012 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 3. 2012, čj. OAM-12724-36/PP-2011 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 10. 2012, čj. 57A 54/2012-38 byl žalobě podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) přiznán odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

3. Žalobkyně tvrdila, že byla zkrácena přímo porušením svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jimž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují její práva a povinnosti, neboť bylo napadené rozhodnutí vydáno v příkrém rozporu s právními předpisy.

4. Konkrétně uvedla, že iniciovala 6. 10. 2011 podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu na území ČR dle § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), přičemž v žádosti uvedla, že důvodem je, že je manželkou občana ČR, pana Z. Z., nar. ... Svá tvrzení doložila listinami. Dne 3.2.2012 se v doprovodu manžela, tlumočníka a právního zástupce dostavila na předvolání ke správnímu orgánu za účelem ústního jednání. Před zahájením výsledku byli žalobkyně i její manžel výslovně poučeni o tom, že mohou odepřít výpověď, pokud by výpovědi způsobili sobě nebo osobě blízké nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt. O tom, že by v případě využití svého práva výpověď odepřít, o kterém byli poučeni, takové jednání bylo důvodem pro zamítnutí žádosti, poučení nebyli. Podle § 87e odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost dále zamítne, jestliže žadatel se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku (§ 169 odst. 2), odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti. Je zcela nepochybné, že využití práva odepřít výpověď, je realizací ústavně zaručeného práva a nemůže být účastníku na újmu. Dle žalobkyně je napadené rozhodnutí projevem hrubého nerespektování základních lidských práv účastníků řízení, jakož i projevem absolutně nesprávného výkladu § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán zcela pomíjí, že je právem každého účastníka řízení odmítnout vypovídat, pokud by si takovou výpovědi mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání nebo řízení o přestupku. Postup správního orgánu je o to více zarážející, že žalobkyni o tomto právu poučil. Správní orgán tedy buď žalobkyni nesprávně poučil, což žalobkyně rozporovala, nebo nerespektoval zákon a základní lidská práva účastníků řízení. Žalobkyně je přesvědčena, že žádost o povolení k pobytu lze z výše uvedeného důvodů zamítnout pouze v případě, že příčinou odmítnutí výpovědi není vážný důvod, přitom uplatňování základního lidského práva účastníka řízení je nepochybně nutno chápat jako důvodné odepření výpovědi, o to více v situaci, kdy o tomto právu byli účastníci řízení poučeni. Žalobkyně splňuje veškeré zákonem stanovené podmínky pro povolení k přechodnému pobytu, je rodinným příslušníkem občana EU ve smyslu § 15a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců a v rámci vedeného řízení účastník řízení není povinen prokazovat, zda jejich manželství odpovídá představě správního orgánu o způsobu vedení společného života, či zda společně sdílejí domácnost či nikoli. Správní orgán disponuje celou řadou dalších zákonných instrumentů, kterými může zjistit jím avizované podezření z obcházení zákona o pobytu cizinců, s tím, že pokud se mu to nepodaří, nezbyvá mu než povolení k přechodnému pobytu vydat. Jinými slovy účastník řízení není povinen prokazovat důvody uzavření manželství, kvalitu jejich manželského soužití, a pokud má správní orgán jakékoliv podezření o obcházení zákona o pobytu cizinců, je povinen takové svoje podezření prokázat.

5. Dle žalobkyně nemohlo v daném případě dojít k naplnění znaků skutkové podstaty § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Uvedeného porušení se žalobkyně nemohla dopustit tím, že využila svého zákonného práva, o kterém navíc byla před zahájením ústního jednání i písemnou formou poučena. Samotná skutková podstata § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců výslovně připouští důvodné odmítnutí vypovídat. Využití práva nevypovídat z žalobkyně uvedených důvodů je nepochybně právě takovým vážným důvodem odepření výpovědi, přičemž pokud by nebylo, bylo by logické očekávat reakci ze strany správního orgánu, nejlépe při samotném sepsu protokolu v podobě poučení, že v daném případě v důvodech účastníky uváděných, správní orgán vážné důvody ve smyslu § 87e odst. 1 písm.

d) zákona o pobytu cizinců nespátřuje. Jen takovým způsobem by správní orgán dostál své povinnosti šetřit práv účastníků nabytých v dobré víře.

6. Dále žalobkyně namítala, že je napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalovaný, resp. správní orgán I. stupně zamítli žádost žalobkyně z důvodu, že tato s manželem odepřeli vypovídat. Žalobkyně odkazovala na znění § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců s tím, že v určitých odůvodněných případech je možné výpověď odepřít, bez toho, aby následovala sankce v podobě zamítnutí žádosti. Žalobkyně důvod odepření výpovědi do protokolu uvedla, přitom tento důvod zcela odpovídal poučení, kterého se jí dostalo o právu nevypovídat. Žalovaný i správní orgán I. stupně se odmítli zabývat otázkou, co je tzv. „vážný důvod“, resp. odmítli se zabývat tvrzením účastníků, že pouze využili své zákonné právo, o kterém byli výslovně poučeni. Uvedené skutečnosti byly podstatným obsahem jejího odvolání, přesto se žalovaný těmito námitkami téměř vůbec nezabýval, naprosto neobhájil své tvrzení o tom, že odepření výpovědi nebylo důvodné, či nereagoval na námitku, že žalobkyně odepřením výpovědi pouze realizovala své právo. Ze všech uvedených důvodů žalobkyně učinila závěr, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Popsaná skutečnost nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti žalobkyně.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby a odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále uvedla s odkazem na § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, že bylo v případě žalobkyně naplněno toto ustanovení na základě odmítnutí vypovídat. Žalobkyně tak nese důsledky neposkytování součinnosti správnímu orgánu při projednávání její žádosti. Správní orgán se snažil provést v řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu veškeré důkazy nezbytné pro řádné zjištění stavu věci, avšak podle spisového materiálu je zřejmé, že žalobkyně se správním orgánem odmítla spolupracovat. Žalovaný poukázal na rezoluci Rady ze dne 4.12.1997 o opatřeních, která je třeba přijmout pro potírání účelových manželství. Z článku 3 rezoluce vyplývá, že pokud existuje podezření, že jde o účelové manželství, členský stát vydá povolení k pobytu na základě tohoto manželství, teprve tehdy až vnitrostátní úřad přezkoumá, zda se nejedná o účelové manželství, tento přezkum může zahrnovat i oddělený rozhovor s manžely. Rezoluce tak předvídá, že členské státy jsou oprávněny při posuzování žádosti o povolení k pobytu na základě potencionálně fiktivního manželství provést kontrolu zaměřenou na otázku této účelovosti. Typickým prostředkem kontroly je zejména oddělený rozhovor s oběma manžely. Podle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců je účastník řízení povinen se na vyzvání účastnit osobně úkonů v řízení. Správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Správní orgán účastníka řízení před výsledkem poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi. Žalobkyně odmítla vypovídat a nese tak důsledky neposkytování součinnosti správnímu orgánu při projednávání její žádosti. Přestože podanou žádostí o povolení k přechodnému pobytu na území českého státu vyjádřila nepochybně svůj zájem žít na území České republiky, neprojevila ve správním řízení potřebnou součinnost, která by vedla správní orgán ke zjištění skutečného stavu věci, (ať již byly její důvody pro odmítnutí výpovědi jakékoliv) mohla a měla si být zároveň vědoma toho, že je na ní, aby své konkrétní jednání a chování podřídila právnímu řádu České republiky. V

této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1.10.2009, čj. 11 Ca 18/2009.

IV. Replika žalobkyně

8. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem žalované, že tím, že nevypovídala do protokolu, naplnila podmínky § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a musí nést důsledky neposkytnutí součinnosti správnímu orgánu při projednávání žádosti, resp. že své jednání a chování nepodřídila právnímu řádu České republiky. Uvedla k tomu, že žalovaný opomněl přihlédnout ke skutečnosti, že samotné toto ustanovení obsahuje určitý korektiv co do důvodu odeprání výpovědi, když připouští aplikaci daného ustanovení zákona pouze pro případ, kdy dojde k odeprání výpovědi bez vážného důvodu. Co se myslí tímto vážným důvodem již samotné ustanovení neuvádí, avšak jím nutné musí být mimo jiné také důvod odeprání výpovědi o právu, k němuž je účastník u takového ústního jednání ze strany správního orgánu výslovně poučen. Pokud tedy správní orgán žalobkyni výslovně před započítím úkonu poučil o jejím právu výpověď odeprít, pokud by sobě či osobě blízké mohla způsobit nebezpečí trestního stíhání či projednání pro přestupek nebo jiný správní delikt, což je jejím ústavně zaručeným právem, nelze pochybovat o tom, že užití tohoto důvodu odeprání výpovědi, jež je fakticky pouhou realizací procesního práva, je takovým vážným důvodem, pro který je i cizinec oprávněn nevypovídat do protokolu o výsledku dle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Zároveň nemůže být řeči o tom, že by žalobkyně měla nést následky své nesoučinnosti, když se při realizaci svého základního procesního práva o žádnou nesoučinnost jednat nemohlo, když užití svého práva nemůže účastníka v žádném případě nijak negativně postihnout. Jen stěží si lze představit, že by účastník byl nejprve poučen, že má právo nevypovídat bez dalšího poučení o důsledcích takového postupu, a následně, když svého práva, ať již z jakéhokoliv důvodu využije, ho za takový postup postihnout zamítnutím žádosti. Je nutno přihlédnout ke skutečnosti, že využití práva odeprít výpověď může být účastníkem řízení užito z důvodu odlišného od samotného předmětu řízení, kdy účastník pouze nechce riskovat, že v daném řízení svou výpovědí poškodí sebe či osobu blízkou v oblasti jiné, než která je předmětem řízení, když tyto důvody pochopitelně neuvádí.

9. Dále žalobkyně označila za účelové tvrzení žalované, že žalobkyně správnímu orgánu I. stupně neumožnila zjištění skutkového stavu věci. Pohovor s oběma manžely, který zmiňuje žalovaná, je pouze jedním z možných způsobů, kterým správní orgány případnou účelovost vztahů zkoumají. Odepre-li účastník výpověď za použití svého zákonného práva, mají správní orgány další prostředky, kterými mohou dokazování provádět. Samotné dokazování v zájmu zjištění skutkového stavu věci má však v prostředí demokratického právního státu své limity a někdy je nutno věc uzavřít dle zásady v pochybnostech ve prospěch.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

10. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

11. Soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů rozhodnutí, proto jej zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro vady řízení bez jednání rozsudkem.

12. Mezi účastníky je sporné, zda bylo prvoinstančním správním orgánem rozhodnuto o žádosti žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky v souladu s § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a zda žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvoinstanční rozhodnutí, v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.

13. Žalobkyně, státní občanka Vietnamské socialistické republiky, nar. ..., podala 6.10.2011 v České republice žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, kterou zdůvodnila tím, že je manželkou Z. Z., narozeného ..., státního příslušníka České republiky, a to dle předloženého oddacího listu od 17.2.2001.

14. Podle § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců *ustanovení tohoto zákona týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie se použijí i na cizince, který je rodinným příslušníkem státního občana České republiky.*

15. Podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce společně s občanem Evropské unie, je povinen požádat ministerstvo o povolení k přechodnému pobytu. Žádost je povinen podat ve lhůtě do 3 měsíců ode dne vstupu na území. Podle odst. 2 k žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu je rodinný příslušník povinen předložit náležitosti podle § 87a odst. 2, s výjimkou náležitosti podle § 87a odst. 2 písm. b), doklad potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, a jde-li o cizince podle § 15a odst. 1 písm. d), také doklad potvrzující, že je nezaopatřenou osobou. Podle odst. 3 ministerstvo vydá rodinnému příslušníkovi povolení k přechodnému pobytu formou pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie. Podle § 87a odst. 2 zákona o pobytu cizinců k žádosti o vydání potvrzení o přechodném pobytu na území občan Evropské unie předloží a) cestovní doklad, b) doklad potvrzující účel pobytu, jde-li o zaměstnání, podnikání nebo jinou výdělečnou činnost anebo studium, c) fotografie, d) doklad o zdravotním pojištění; to neplatí, je-li účelem pobytu zaměstnání, podnikání nebo jiná výdělečná činnost a e) doklad o zajištění ubytování na území.*

16. Podle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Správní orgán účastníka řízení před výsledkem poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi. Z obsahu protokolu o výpovědi žalobkyně ze dne 3.2.2012, čj. OAM-12724-30/PP-2011, je zřejmé, že byla žalobkyně prvoinstančním správním orgánem řádně poučena ve smyslu citovaného ust. § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.*

17. Žalobkyně se s manželem dostavila k prvoinstančnímu správnímu orgánu dne 3.2.2012 k podání výpovědi. Ve správním spise je založen protokol z 3.2.2012, čj. OAM-12724-30/PP-2011, ohledně žalobkyně jako žadatelky a protokolu čj. OAM-12724-31/PP-2011 ohledně manžela žalobkyně jako svědka. Žalobkyně byla dle protokolu krom jiného poučena před započítáním výsledku o tom, odmítne-li vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti, bude její žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítnuta podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, dále byla poučena, že může odeprít

výpověď, pokud by takovouto výpovědí způsobila sobě nebo osobě blízké nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt. Žalobkyně souhlasila, aby byl výslech veden v jazyce českém za přítomnosti tlumočníka a uvedla, že využívá svého práva k věci nevypovídat, aby nezpůsobila sobě ani osobě blízké nebezpečí stíhání za spáchání přestupku. Obdobně byl před započítím výslechu poučen manžel žalobkyně krom jiného o tom, že může odepřít výpověď, pokud by takovou výpovědí způsobil sobě nebo osobě blízké nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt a také on se vyjádřil, že využívá svého práva nevypovídat, aby nezpůsobil sobě ani osobě blízké nebezpečí stíhání ze spáchání přestupku.

18. Podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo žádost dále zamítne, jestliže žadatel se bez vážného důvodu nedostaví k výslechu (§ 169 odst. 2), odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti*. Prvoinstanční správní orgán podle tohoto ustanovení žádost žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky zamítl.

19. Žalovaný byl povinen při odůvodnění napadeného rozhodnutí postupovat podle § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*.

20. Uvedeným požadavkům na odůvodnění rozhodnutí žalovaný nedostál.

21. Žalovaný opřel výrok napadeného rozhodnutí o ust. § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, tedy o závěr, že žalobkyně odmítla bez vážného důvodu vypovídat. Tento svůj závěr zdůvodnil žalovaný na straně 3 v odstavci pátém napadeného rozhodnutí tím, že *v případě účastnice řízení bylo naplněno toto ustanovení na základě odmítnutí vypovídat. Žadatelka tak nese důsledky neposkytování součinnosti správnímu orgánu při projednávání její žádosti*.

22. Povinností žalovaného však bylo v odůvodnění napadeného rozhodnutí tento svůj závěr v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu řádně zdůvodnit, tzn. uvést, na základě jakých konkrétních skutečností dospěl žalovaný k závěru, že žalobkyně odmítla bez vážného důvodu vypovídat. Z ustanovení § 87 e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců totiž vyplývá, že může žadatel odmítnout vypovídat pouze, má-li pro to vážné důvody. Žalobkyně vážné důvody pro odmítnutí vypovídat zdůvodnila tím, *aby nezpůsobila sobě ani osobě blízké nebezpečí stíhání za spáchání přestupku*. Žalovaný se však žádným způsobem s tímto zdůvodněním žalobkyně nezabýval a nezdůvodnil, proč žalobkyniní uváděný důvod pro odmítnutí vypovídat nepovažuje za vážný důvod odpovídající dikci ust. § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

23. Absence tohoto zcela konkrétního zdůvodnění znemožňuje soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí, tj. přezkoumat, zda závěr žalovaného o tom, že žalobkyni nelze považovat za rodinného příslušníka občana Evropské unie, je či není správný. Soud není v soudním řízení oprávněn namísto žalovaného dohledávat důvody skýtající eventuálně oporu ve výroku napadeného rozhodnutí.

24. Soud shledal, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatku důvodů rozhodnutí, v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., zrušil proto podle § 78 odst. 1

s.ř.s. napadeného rozhodnutí pro vady řízení, aniž se mohl zabývat námitkami zpochybňujícími zákonnost aplikace § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

VI. Náklady řízení

25. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplacených soudních poplatcích a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012 (*dále jen advokátní tarif*). Zástupce žalobkyně, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu.

26. Odměna advokáta sestává z 3 úkonů právní služby, a to za jeden úkon (převzetí a příprava věci) podle § 11 odst. 1 písm. a) a dva úkony (podání žaloby a repliky k vyjádření žalovaného) podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Podle § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 advokátního tarifu činila sazba do 31. 12. 2012 za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního 2.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu měl advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč. Zástupce žalobkyně, advokát, ve věci učinil celkem tři úkony, tj. 7.200 Kč. DPH 21 % činí 1.512 Kč. Odměna advokáta činí **8.712 Kč**.

27. K odměně advokáta byly připočteny 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu podle položky 14a, bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a 1.000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podle položky 20 Sazebníku. Náklady řízení tak činí **12.712 Kč**. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění bylo určeno podle § 149 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 7. května 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová